

Autor: Detail

**Upozornění:
Pozor na zbloudilé
TRAMVAJE!**

Kalindář

- 25. 10. se koná akce: **Sladkobil akusticky**. Kde: Bar Zahrada (V Zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 1. 11. se koná **Punk v Zahradě vol 3**. Vystoupí: Housky, Zachovejte paniku, Sladkobil, Fogi a S.P. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.
- 8. 11. se koná **Přednáška o životě a díle Jiřího „Svině“ Fialy**. Přednášející: Nájezd, Čuňas. Vystoupí: Quasimodo bells a Dino Vopálka. Kde: Bar Eldorado (Palackého 184/54, Mariánské Lázně – Úšovice), kdy: od 19: 00, vstup: do klobouku.
- 15. 11. se koná akce **Nájezd 666, aneb 14 let Nájezdu**. Vystoupí: ВЕЧНАЯ REBELIE

22. 10. Sabina, Kora

Přejeme vše nejlepší!
I pozná dnes Sabina,
co je lásky peřina.
Tak slaví s naší Korou,
nejdou po nohách obou.

Společně proti
NARCISMU!

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.

Obrázek týdne: Go anal?

a PRASKLEP. Vydání speciálního Nájezdu č. 666. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

- 22. 11. se koná **23 vinyl mejdan v Zahradě**. Support: KONFIRMAT SS, vizuály: STUDIO NÁJEZD. Přineste si LP desky, naučíme vás DJovat. Kde: Bar Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 18:00, vstup: dveřmi.

KVÍZ: Poznej české město

YLONU

Deník zvukaře

11:00 Je sobota, je 8 hodin před koncertem. Je tu jen nejistota, která hlodá kapelu i celý festival... povede se to? No nic. Zkontroluju věci. Všechno, co má baterii, je nabito, vše co potřebuje kabely, je 2x tak zajištěno.

15:30 Kouřím dnes snad už 20. cigaretu. Něco se večer stane, není jasné co. Minimálně se stane koncert. Hurá. Listuju si nahrávkami kapel, které dnes večer zahrají: 2 zpěvy, kytara, basa, bicí. Poslední kapela má dvě kytary. Vše v pohodě. I kdyby měli 4 zpěvy a stereo klávesy k tomu, vše půjde. Jede mi to za dvě hodiny.

17:00 Je čas! Jedu. Jedu vstříc dobrodružství.

17:15. Zkurvená Praha! Zkurvená sobota! Autobusy, konkrétně 207, si jezdí mezi nakázanými intervaly. Nasrat! Rezignuji, jdu se projít. 10 minut po, dalších 10 minut do. Nasrat! Je mi hnusně. Ještě vždy se to může nějak posrat. Třeba teď. Odcházím.

17:20 Dobíhám spoj linky 207, který se právě přikodrcal. Mám 20 minut zpoždění. Jedu.

17:50 Dorazím na místo. Super. Jsem tu však první. Cože?

Telefon. Volá promotér: „Kdy sem dorazíš?“

„Já jsem už na místě a připravuju aparaturu.“

Dorazil produkční. Spokojen, že akce jede jak po másle.

18:30 Vše zapojeno. „Pustte sem ty nadržené punkáčel!“ Stalo se. Venku kouří skupinka. Vás jsem už zvučil? Jojo vzpomínají. Vzpomínáme na minulé akce. Počeplice, Lysolaje. Začínám mít radost ze současné akce.

19:20 „Budeme hrát? Bude půl osmý?“

„Jasně, jen jsme zapomněli přivést stojany na bicí.“

Oh. Překážka. Kouříme. Vedeme jalové řeči. Přijedou kamarádi. Setkání. Radost. Poslední možnost něco prohodit k sociálním vazbám a odvislých kulturních vzpomínek než mě unese zvukařská povinnost.

19:50 Ze sálu zní hudební zvuky. Právě jsem si znovu zapálil. Nadržaná kapela na sále oživuje aparaturu. Sleduji skrz okna, jak si bubeník zapojuje své věčičky. Kouřím hlubokými nádechy. Nervózní jak sáňky v létě. Tak jo.

„Můžu ti koupit pivo?“

„Kupovat nemusíš, jen řekni, že to je na zvukaře. A prosím tě, mi ho dones. Díky!“

Nepřítomen jdu za zdrojem zvuku. Už začíná hrát kytara. Beru do ruky mix.

20:00 První kapela hraje. Půl hodiny zpoždění. Lítám jak fretka. Kamarádi na pódiu i vedle něj. Mrdá tam kotel jaxsviň. Sladil jsem to, nakonec jo, vše bylo krásně. Notuju si do rytmu. Hustý.

Samotnému se mi to líbí. Jsou dobří.

20:45 Pauza. Vše zamutuji. Po nějaké době slyším jakési lupnutí. Ou, někdo mi kopnul do mikráku? Kouřím. Kouří celý festivalék. Povídáme si dojmy. Otevíráme vzpomínky na minulé akce. Známi, neznámí. Ale byli jsme tam. Tehdy spolu...?

20:59 Kapela chce zahrát externí intro. Připojuji se na mix a ejhle, je to hluché. Přepojuju mix do zástrčky, kde evidentně jde proud. Zase mrtvo. DO PÍČI! Co se to děje? Mixpult, věrný to pomocník poslední mé zvukařské dekadý se odmlčel – chcipl. DO PÍČE!

Sdílím své zoufalství s promotérem, nabídl mi nějaké jiné adaptéry. Marně. Nejede to. Dojedu si domů? To se vrátím až po koncertu. Kurva drát! Přece kvůli mně neskončí celý festival!

„Můžeme už začnout?“ ptá se frontman. No tak jo. Zapojuji mikrák přímo do beden, bez korekcí, na prasáka, bez ničeho. Jen bedny propojím do tandemu. „Spusťte!“ Zahráli. Nepískalo to. Uff. Začali instrumentálním intrem. S mixpultem bych chrochtal blahem, ale teď?

„Kurva drát zazpívej!“ sikne zvukař do lomozu v sále.

A zazpíval. V druhé písni. Ladím ekvalizér. Zpěv je slyšet, ale plechovej. Hrají kotel. Lidi netančí. Je to nuda, nebo to je špatný zvuk. Nevím. Kurva drát! Nevím!

21: 35 Skončili. Hurá. V deset konec? To se dá vydržet. Kouříme.

„Chápeme tvé nervy a jediné, co ti můžeme udělat, je pozvat tě na panáka.“

„To je od vás milé. Ale asi bych jej nedokázal vypít.“ Vždyť druhá kapela odehrála de facto bez zvukaře.

„Ahoj, my tě pozorujeme už 4. akci a ty vždycky dokážeš udělat ten nejlepší zvuk,“ povídá mi jedna žena z publika. Já jsem byl ve stavu, kdybych nejraději chodil kanály. Ano,

ale teď jsem nakopán do prdele, do varlat a jiných přilehlých orgánů tou elektrickou dysfunkční technikou. Ani okolopřilehlé vietnamské večerky žádné elektrické adaptéry nevedly. Jediný podnik, který naproti svítil a mohl by nějaká taková zařízení mít, byl otevřen jen do pátku. Smůla. Proč?!?

21:45 Jakási kapela z Argentiny byla připravená. Měli naštěstí jen jeden zpěv. Urychleně jim vysvětluji situaci s mrtvým mixpultem. Oni s ledovým klidem berou mikrofon. Spustili. Jen jsem ponouknul kytaristu, aby se dal více nahlas. To mu zazařili oči, protože zvukař, který prosí muzikanta, aby se zesílil, je efekt ze sféry zázraků. Kapela začala hrát kompaktně. Zpěvy akorát. Nojo, hrajou, ale když se zpěvák vyřve, pak jeho úroveň hlasitosti významně klesne. A že klesne, bylo více než na bíledni.

22:00 „Bude se hrát, dokud nepřijedou první policajti!“ hřímá od pultu promotér. Kytarista přetrhl strunu. Chvilka ticha. Zase zazněl nářez. Další píseň. Pardon. Basák přetrhl strunu. Výměna.

„Myslíte si, že nás policajti vyberou?“

„Pokud budou hrát takhle s pauzami, tak asi ne.“

Úsměv a další dvě písni. Něco tam pískalo. Mikrofon? Přeslech v kytarách? DO PÍČI!!! Kroutím pořádkem... za bednami...

22:15 Konec. Kurva drát! Konec! Konec trápení.

22:40 „Tak jak se ti tu zvučilo?“ ptá se mě jedna punkerka.

„Nakonec dobře,“ odpovídám jako spráskaný pes.

„Na to se vyser, jsme přece lidi.“ loučí se se mnou promotér. „Ano, jsme přece jenom lidi,“ přikývnu a objednáвам si třetí vodku. „Jsme přece jenom lidi.“